

عنوان مقاله:

بررسی نقش مدارس استثنایی در ارتقای تعلیم و تربیت دینی

محل انتشار:

دهمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسنده:

رحیله کمالی - آموزش پرورش شهرستان کرمان

خلاصه مقاله:

یکی از موثرترین و گسترده ترین سازمانهای مختلف اجتماعی که مسئولیت انتخاب و انتقال عناصر فرهنگی را به نسل نخواستگی ی جامعه برعهده دارد، سازمان آموزش و پرورش هر کشور تلقی می شود. این سازمان، الگوی کلیه نهادها و سازمانهای رسمی جامعه به شمار می رود و از دیر باز نقشی سازنده و اساسی در بقا و تداوم فرهنگ و تمدن بشری ایفا کرده است. مهمترین هدف آموزش برای همه، کیفیت آموزش است. کارآمد نمودن نظام آموزشی مستلزم برنامه ریزی و سیاست گذاری آموزشی بر اساس واقعیات است. نتایج این مطالعه نشان می دهد که سیاست گذاری ملی، آموزش رسمی و غیر رسمی را در بر دارد که هر دو باهم ارتباط دو سویه دارند و تحت تاثیر آموزش و پرورش جهان قرار داد. بنابراین، نخست باید آرمانهای نظام سیاسی حاکم بر کشور را در ارتباط با نظام سیاسی حاکم بر جهان در نظر گرفت و چرخه سیاست گذاری ملی را با توجه به این آرمانها و با استفاده از بافت سیاست گذاری طراحی نمود. در مرحله بعد، چرخه سیاست گذاری را با توجه به آرمانهای نظام آموزش و پرورش برای نظام آموزشی و با استفاده از بافت سیاست گذاری آموزشی طراحی نمود. در درون این دو، سطوح و لایه های سیاست گذاری و در چارچوب یک الگوی سیستمی، عناصر درون داد، فرایند و برون داد نظام آموزشی را مدنظر قرار داد که تعامل چند جانبه با سطوح و لایه های سیاست گذاری، عوامل بافتی نظام آموزشی، آرمانهای نظام سیاسی، آرمانهای نظام آموزشی دارد. حاصل این فرایند در سطوح و لایه های مختلف، انواع سیاست های حمایتی، استخراجی، توزیعی، تنظیمی و نمادین خواهد بود. در ارتباط با نظام آموزشی همه این سیاست ها، عوامل و عناصر طرح شده در مدل کلی همانند یک سیستم با هم تعامل چندجانبه دارند تا هدف نظام آموزش که تربیت انسانی کنجکاو، آفرینش گر، گزینش گر، مشارکت جو، دارای حق بودن و امکان شدن و برتر شدن و... است، به منصفه ظهور برسد.

کلمات کلیدی:

مدارس، تعلیم، استثنایی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2011923>

